

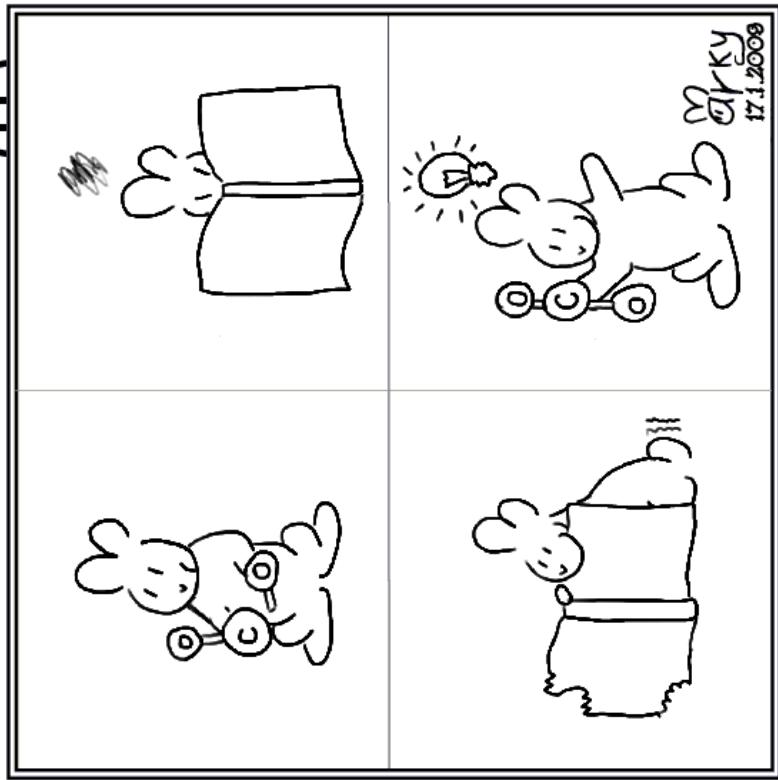

Korespondenční Seminář Inspirovaný Chemickou Tematikou

ročník 7, série 3

2008/2009

Zajíček Číčemil

ročník 7, sérije 3
Korespondenční Seminář Inspirovaný Chemickou Tematikou

Korespondenční seminář probíhá pod záštitou
Přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy
Hlavova 2030
128 43 Praha 2

Milí příznivci chemie i ostatních přírodních oborů!

Právě právě držíte v rukou zadání úloh Korespondenčního Semináře Inspirovaného Chemickou Tematikou, KSICHTu. Už sedmým rokem pro vás, středoškoláky, KSICHT připravují studenti Přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy v Praze a dalších vysokých škol. Seminář je podporován v rámci Rozvojového projektu CSM 8/2009.

Jak KSICHT probíhá?

Korespondenční seminář je soutěž, při níž si vy, řešitelé KSICHTu, dopisujete s námi, autory, a naopak. Vy nám poslete řešení zadaných úloh, my vše opravíme, ohodnotíme a zašleme vám je zpátky s přiloženým autorským řešením a pěti úlohami nové série. To všechno se za celý školní rok čtyřikrát zopakuje.

Proč řešit KSICHT?

V rámci tohoto semináře se zdokonalíte nejen v chemii samotné, ale i v mnoha dalších užitečných schopnostech. Za všechny jmenujme zlepšení logického myšlení, schopnosti vyhledávat informace, třídit je a zařazovat je do kontextu. Ačkoli to zmí možná hrozivě, nebojte, ono to půjde vlastně samo.

Na výletech se můžete seznámit s dalšími řešiteli KSICHTu a námi, autory, studenty vysokých škol. Máte šanci rozšířit si své obzory, ale taky se bavit a užít si. Uvidíte, že chemici nejsou suchari v blýž pláštích.

Na konci školního roku pořádáme na Přírodovědecké fakultě UK *odborné soustředění*, kde si vyzkoušíte práci v laboratorii, seznámit se s moderními přístroji a poslechnete si zajímavé přednášky. Pro nejlepší řešitele jsou připraveny hodnotné ceny!

Od letošního akademického roku se nám navíc podařilo zajistit **promíjení přijímacích zkoušek** do chemických (a některých dalších) studijních oborů na **Přírodovědecké fakultě UK**. Bez příjmací zkoušky budou přijati řešitelé, kteří ve školním roce 2007/2008 získali alespoň 50 % z celkového počtu bodů

nebo ve školním roce 2008/2009 v 1.–3. sérii získají alespoň 50 % z celkového počtu bodů za tyto série.

Jaké úlohy na vás čekají?

Úlohy se týkají různých odvětví chemie a snažíme se, aby si v nich každý z vás příšel na své. Jsou tu úložky hravé i pravé lahůdky, jejichž vyřešení už dá práci. Nechceme jen suše prověřovat vaše znalosti, procvičíte si i chemickou logiku a v experimentální úloze prokážete též svou chemickou zručnost. Pokud nezvládnete vyřešit všechny úlohy, víbec to nevadí, byli bychom moc rádi, kdybyste si z řešení úloh odnesli nejen poučení, ale hlavně abyste se při řešení KSICHTu dobře bavili. Jak se nám naše snažení daří, to už musíte posoudit sami.

KSICHT vám přináší s každou sérií i seriál, čtení na pokračování. V letošním ročníku zařazujeme na vaše přání seriál o nanočásticích. Dozvít se spoustu zajímavých a užitečných informací, které pak můžete použít nejen při řešení úloh KSICHTu, ale i při dalším studiu chemie.

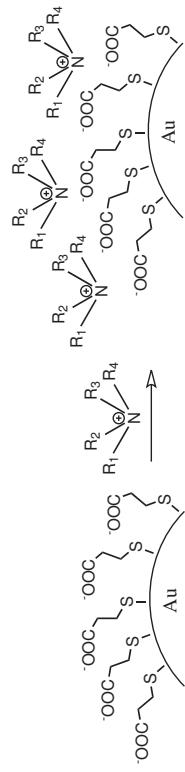
Jak se tedy můžete stát řešiteli KSICHTu?

Není nic jednoduššího! Stačí se jen *zaregistrovat*¹ na našich webových stránkách. Řešení nám poté můžete poslat buď klasicky na adresu **KSICHT, Přírodovědecká fakulta Univerzity Karlovy, Hlavova 2030, 128 43 Praha 2** nebo elektronicky přes *webový formulář*² jako soubory typu PDF. V případě jakýchkoliv dotazů či nejasnosti se na nás prosím kdykoliv obrátěte e-mailem ksicht@natur.cuni.cz.

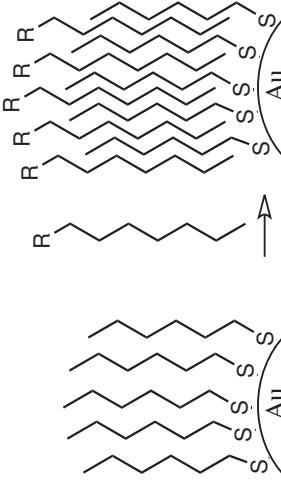
Každou úlohu vypracujte na zvláštní papír (asoň formátu A5, menší kusy papíru mají totiž tendenci se ztrácet), *uveďte svoje celé jméno, název a číslo úlohy!* Řešení píšte čitelně, vězte, že nemůžeme považovat za správné něco, co nelze přečíst.

V případě, že posíláte úlohy přes webový formulář, uložte každou úlohu do *samosatného souboru typu PDF* a nezapomeňte v záhlavi každé stránky uvést svoje *celé jméno, název a číslo úlohy!* Více informací o elektronickém odesílání řešení naleznete přímo na stránce s formulárem. *Neposílejte nám prosím naskenovaná řešení*, neboť jsou často velice špatně čitelná. Výjimkou jsou nakreslené a naskenované obrázky, které připojíte k řešení napsanému na počítači.

Do řešení také pište všechny vaše postupy, kterými jste dospěli k výsledku, neboť i ty budujeme. Uveděte raději více než méně, protože se může stát, že za strohou odpověď nemůžeme dát téměř žádné body, ačkoli je správná. Řešení

Obrazek 5: Tvorba elektrostatické interakce

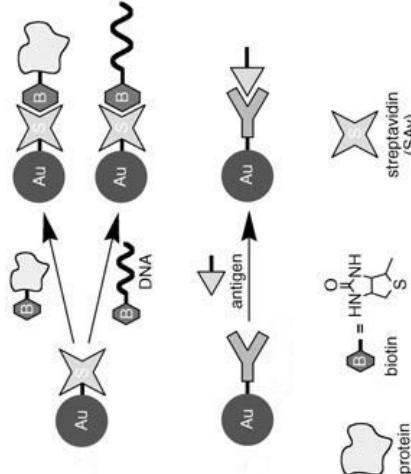
Obrazek 6: Tvorba hydrofobní interakce

¹<http://ksicht.natur.cuni.cz/prihlaska>
²<http://ksicht.natur.cuni.cz/odeslani-rezeni>

pínu. Tou pak biotin naváže na nanočástici. K modifikovaným nanočásticím se přidá streptavidin a vznikne velmi silný komplex. Další možností je navázání protilátky na povrch nanočástic. Komplex je vytvořen přidáním antigenu.

Errata

vypracovávejte samostatně, neboť při společném řešení se spoluřešitelé podílí o získané body rovným dílem.

Obrázek 1: Bioafinitní vazba biotin-streptavidin a protiátku-antigen

Vytvoření elektrostatické interakce mezi immobilizovanou látkou a modifikačním náročností

Tento způsob využívá stejněho způsobu stabilizace jako například nanočástice připravené redukční citrátem. Základem jsou nanočástice modifikované merkaptoderivátem, který obsahuje další funkční skupinu, například karboxylovou. Po přidání látky obsahující například kvarterní atom dusíku doje k vytvoření iontové vazby (viz obrázek 5). Výhodou je, že není nutné zavádět do potřebné látky merkaptoskupinu, nevýhodou je nestálost iontové vazby za extrémních podmínek

Vytvoření hydrofobní interakce mezi imobilizovanou látkou a modifikovaným povrchem.

Na tomto způsobu jsou založené tzv. „kartáče“. Z povrchu nanočastic ční do prostoru dlouhé alifatické řetězce, které jsou rovnoběžné. Pokud se přidá látka, která má také dlouhé alifatické řetězce, dojde k vmezíjení mezi řetězce immobilizované látky a vznikne hydrofobní interakce (viz obrázek 6). Tato vazba je relativně nevná, a odolná proti změnám pH.

Front

vypracovávejte samostatně, neboť při společném řešení se spoluřešitelé podílí o získané body rovným dílem.

Tipy, triky

Pro kreslení chemických vzorců doporučujeme používat programy dostupné zdarma: MDL ISIS/Draw 2.5 (freeware s povinnou registrací; Windows, Mac OS), ChemSketch 10.0 Freeware (freeware s povinnou registrací; Windows) a Chem3D Pro (CPI; licence).

WICHTIGE INTERNAT

Na webových stránkách KSICHTu³ naleznete brožurku ve formátu PDF a rovněž aktuální informace o připravovaných akcích.
Pokud máte dotaz k této, můžete se zeptat přímo autora na e-mailové adresy ve tvaru jméno.příjmení@ksicht.natur.cuni.cz. Jestliže má úloha více autorů, pište vynímáním uvedeném

卷之三

Pozor, pozor! Koncem března, nebo začátkem dubna se uskuteční další výlet s KSICHTem. Přibližně v polovině února se na našich webových stránkách ohlédnou prodrobnosti

TOMAŠÍK ADALÉŘSKÝ 2 - žánr

Série bude ukončena **2. března 2009**. Vyuřešené úlohy je třeba odeslat nejpozději v tento den (rozhoduje datum poštovního razítka či čas na serveru K-SICHTY).

Úvodníček

Drahé Ksichtáčky, draží Ksichtáčci!

Školní rok se přehloupl do druhého půlky a to známená, že je nejvyšší čas na třetí sérii KSICHTu. Stále kolem sebe slyším, jak mají všichni málo času a nestihají. Pravda, nejčastěji tenhle povzdech vychází z mých vlastních úst. Na druhou stranu konnu jinému věřit než sám sobě. Nebudu tedy tentokrát zdržovat zbytečnou omáčkovou vrhneme se po hlavě do zadání. Hned první úloha je zabijácká. Ale nebojte se, krev u ní rozhodně nepoteče. Hmyzáci totiž mají kryomízu. Na vás je, abyste zjistili, co na ty potvory zabírá. Na co se můžete těsit ještě? Jak zajistě každé dítko odchované unifikovaným školním systémem ví, na růst kostí a svahu není nic lepšího než sklenice blahodárného mléka. Ideálně se škraloupem plovoucím na jeho hladině. Osobně doufám, že ten ohavný škraloup, který nám na něm vždycky ve školce plavával, nebyl neropustný nadbytek metaminiu podle čínského vzoru. Zajímá vás, co to ten melamin je, proč se občas dává do mléka a proč nám nedělá zrovna dvakrát dobré? Mrkněte na úlohu dvě. Pokud vás víc než mléko zajímají těžké kovy a již od dětských let máte raději stavebnice, kde lze spojovat všechno se vším, potom rozhodně doporučuji věnovat pozornost programovatelné hmotě pod číslem tří. Bude to to pravé právě pro vás. Mimořádém, už jste někdy viděli květináč z cukru? No, já osobně teda ne. Ale ony opravdu existují a jsou prý úplně všude. Čestný slovo. Akorát že jsou hrozně malinkatý, jmenují se cyklodextriny a je jich věnovaná úloha číslo čtyři. Na závěr jsme si pro vás připravili takový oršísek. Vlastně spis melounek... Přesněji řečeno hromadu melounků. Máme je nějak poházené a vy byste byli moc laskaví, kdybyste nám je pomohli srovnat tak, aby zabíraly co nejméní místa.

Kromě výše zmíněných úloh je pro vás tradičně nachystán i seriál a komiks. Závěrem pak všem, co by si to s námi chtěli výřidit osobně a nebo se jen chtějí zas po čase se všemi vidět, připomínám, že letošní jarní výlet se bude konat v dubnu v Jihlavě.

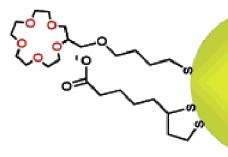
Mějte se hezký a mnoho úspěchů při řešení

Honza Havlík

Modifikovaná nanočástice	Reaktant	Výsledná nanočástice
<chem>S><Br</chem>	<chem>H2N><</chem>	<chem>S><N><H><</chem>
<chem>S><Oc1ccc(O)cc1</chem>	<chem>CC(=O)OC<</chem>	<chem>S><C(=O)OC><</chem>
<chem>S><COOH</chem>	<chem>H2N><Ar><</chem>	<chem>S><N><Ar><</chem>
<chem>S><OCH3</chem>	<chem>HO><Ar><</chem>	<chem>S><O><Si><O><NH2><</chem>

Tabulka 1: Příklady používaných chemických reakcí s nanočásticemi

Důvodů, proč využít tento způsob modifikace, je několik. Jedním důvodem bývá prostorová náročnost látky, kterou chceme imobilizovat na nanočástice. Proto se nejprve použije nějaký nereaktivní merkaptoderivát (například butan-thiol) a pak následuje imobilizace dané látky. Jinou možností je kooperace imobilizovaných láttek, kdy funkční skupiny každé z látkek orientované do prostoru slouží jako receptory. Jedním takovým příkladem jsou nanočástice zlata, na které je navázána lipoová kyselina a modifikovaný crown-ether (viz obrázek 3). Tyto nanočástice jsou schopny selektivně detekovat draselné kationy díky inkorporaci kationu do kavity crown-etheru a stabilizace ráboje prostřednictvím karboxylové kyseliny.

Obrázek 3: Příklad modifikace dvěma různými merkaptoderiváty

Chemická modifikace merkaptoderivátu

Pokud má použitý merkaptoderivát ještě další funkční skupinu, je možné provádět další reakce, nejpoužívanější jsou uvedeny v tabulce 1.

Postupuje se klasicky jako při organické syntéze. Lze tedy nejprve modifikovat povrch nanočasticí nejakou jednoduchou látkou, kterou lze pak chemickými reakcemi upravit do požadované podoby. Výhoda této cesty před cestou tvorby merkaptoderivátu požadované látky je zřejmá. Nanočástice lze z reakční směsi velmi jednoduše izolovat centrifugací a odpadlá tak složitě čištění látek. Tato modifikace je tedy podobná reakcím na pevné fázi, ale s tím rozdílem, že nanočástice jsou v celém objemu reakční směsi a reakce jsou tak v podstatě homogenní.

Vytvoření komplexu mezi imobilizovanou látkou a modifikovanou nanočasticí

Dalsí z metod, které lze použít, je tvorba komplexu (viz obrázek 4). Příkladem může být biotin, který se modifikuje reakcí tak, aby měl merkaptosku-

Zadání úloh 3. série 7. ročníku KSICHTu

8 bodů

Úloha č. 1: Úloha protihmyzí

Autoři: Renata Doleželová a Pavla Spáčilová

Již za dob našich babiček existovaly nejrůznější způsoby, jak se zbavit obtížného hmyzu. Vehmě často se k tomuto účelu užívala jedna houba, jejíž klubonk se namáčel v mléce a sloužil pak jako otrávená návnada. Nutno připomenout, že taková návnada nebyla jedovatá jen pro hmyz, ale také pro člověka.

1. Jak se ona houba nazývá rodový i druhovým jménem? Které toxicke látky obsahuje?

Dalsí možnost jak se vypořádat s hmyzem se k nám dostala ze střední a Jižní Ameriky. Insekticid je obsažen v listech jedné z tamějších rostlin a slouží jako pěřirozená ochrana proti larvám škůdců. Tato rostlina k nám byla přivezena kolem roku 1560 a byla pojmenována po prvním dovozci do Evropy. Ona toxická sloničenina z ní byla izolována v roce 1828. Na přelomu 19. a 20. století byla připravena laboratorně a položila základy pro syntetické insekticidy, které se používají dodnes. Jako insekticid se používá již v 16. století. Má však i léčivé účinky (Alzheimerova nebo Parkinsonova choroba, schizofrenie, autismus, Touretteův syndrom). Tato bezbarvá nebo slabě nažloutlá kapalina, která na vzduchu hnědne, patří mezi prudké jedy s rychlým přiblžením otravy.

2. Pojmenujte onen americký insekticid a napište jeho vzorec.
3. Kdo byl dovozem semen rostliny do Evropy? Jak se rostlina nazývá česky a jak latinsky?

Jako nejúčinnější přírodní přípravky proti hmyzu bývají označovány látky obsažené v rostlinách pocházejících z Dalmácie. Příbuzný druh se vyskytuje také na Kavkazu. Obě rostliny se používají k výrobě prášků proti hmyzu – jedna tzv. dalmatského, druhá kavkazského prachu. V Evropě se těchto prášků používalo například za napoleonských válek pro likvidaci vší a blech.

4. O jaké rostliny se jedná? Napište český a latinský název (vyskytuje se více variant, podle různých botaniků).
5. Jak se souhmně nazývají insekticidní obsahové látky těchto rostlin?

Vzhledem k tomu, že se tyto přírodní sloučeniny rychle rozkládají, byla syntetizována jejich analoga, jež jsou učinnější a hlavně stabilnější. Dnes se

běžně používají například ve sprejích proti létajícímu hmyzu (jmenujme např. populární biolit).

6. Jak se skupina těchto syntetických derivátů nazývá?

Výše zmíněné syntetické sloučeniny jsou předeším estery karboxylové kyseliny X. Její syntéza je poměrně jednoduchá. Vychází ze symetrického terciárního alkoholu A ($C_8H_{18}O_2$), který zahrňváním v prostředí kyseliny sírové poskytuje uhlovodík B. Jeho reakcí s ethyl-diazoacetátem a $CuSO_4$ v toluenu získáme směs dvou izomerů látky C. Posledním krokem přípravy kyseliny X je reakce s vodným hydroxidem draselným.

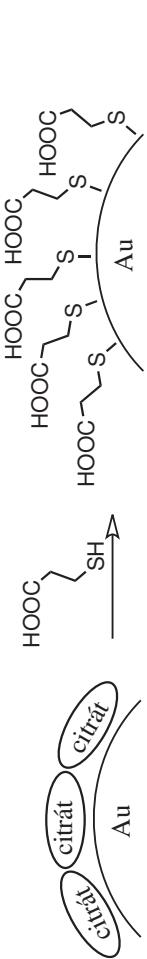
7. Nakreslete vzorce sloučenin A–C a také vzorec karboxylové kyseliny X. Jak se tato kyselina nazývá triválním názvem? Jaký izomer této kyseliny se vyskytuje v přírodě?

Bezpochyby nejslavnějším insekticidem je látka, která byla poprvé syntetizována v roce 1874. Její insekticidní účinky však byly objeveny až v roce 1939 a byly dokonce oceněny Nobelovou cenou v roce 1948. Tato sloučenina byla používána k hubení hmyzu již za druhé světové války, po jejím skončení se rozšířilo její používání po celém světě. Syntéza této látky je velmi jednoduchá. Jedná se o kondenzaci dvou výchozích sloučenin za přítomnosti kyseliny sírové. Zpracování reakční směsi je rovněž velmi jednoduché – stačí ji nalít do vody a vyloučený produkt, ve vodě jen velmi málo rozpustný, odfiltrovat.

8. Jak se jmenoval chemik, jež objevil insekticidní účinky této sloučeniny?

9. Jak se nazývá tento insekticid? Napište chemický vzorec.

10. Ze kterých dvou sloučenin se ona látka připravuje? Napište jejich názvy a nakreslete vzorce.

Obrázek 1: Příklad modifikace elektrostaticky vázané látky merkaptoderivátem

O reakci merkaptoderivátu s povrchem nanočástic se stále vedou diskuze. Jisté je, že vzniká kovalentní vazba mezi atomem síry a atomem, ze kterého je nanočástice tvořena. Dochází tak k zániku vazby S-H. Osud atomu vodíku není zcela prozkoumán, lze najít hypotézy o tom, že atom vodíku zůstává na povrchu nanočástice, ale i že vzniká plynný vodík (H_2).

Kromě merkaptoderivátu lze použít sloučeniny obsahující disulfidovou (-S-S-) vazbu. Při interakci s povrchem nanočástice totiž dochází k disociaci této vazby a ke vzniku vazby mezi atomem síry a atomem na povrchu nanočástice.

Samotné umístění atomu síry na povrchu nanočástic je předmětem výzkumu. Ukazuje se, že atom síry neleží nad atomem, který je na povrchu nanočástice, ale mezi nimi (viz obrázek 2). Pokud tedy z kryrstalové mřížky (atomy, ze kterých je nanočástice tvořena), jsou uspořádány do kryrstalové mřížky stejně, jako když pychom měli daný kov) vybereme např. tři atomy, které tvorí rovnostanný trojúhelník, atom síry bude nad těžištěm tohoto trojúhelníku.

Obrázek 2: Umístění atomu síry na povrchu nanočástice zlata; pohled zbohu a shora

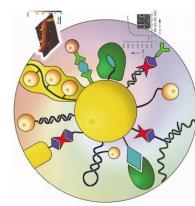
Výměna merkaproderivátu za jiný merkaptoderivát

Na rozdíl od výše uvedeného způsobu modifikace výměna merkaptoderivátu za jiný neprobíhá kvantitativně. Poměr láték immobilizovaných na povrchu lze ovlivnit množstvím (koncentrací) přidaného merkaptoderivátu. Zastoupení jednotlivých láték se následně zjistí některými metodami, které byly uvedeny v předchozím dílu tohoto seriálu.

Seriál – Nanočástice III

Autor: Pavel Řezanka

Modifikace nanočastic

Někdy lze připravené nanočástice použít přímo bez jakékoli další úpravy, to známená, že látka určená k imobilizaci na nanočástice je přidána rovnou do reakční směsi při přípravě nanočastic. Většinou ale po přípravě nanočastic následuje jejich modifikace, čímž je myšlena výměna stabilizujících látek na jejich povrchu. A tím se bude mít zabývat v tomto dílu. Velký význam má modifikace v biotechnologii, a proto bude tento díl seriálu orientován tímto směrem.

Spojení biotechnologie a nanotechnologie vede k vytváření hybridních nanomateriálů, které mají vysokou selektivní katalytické a rozpoznávací vlastnosti biomateriálu (jako jsou proteiny/enzymy a DNA) a jedinečné elektronické, elektromagnetické a katalytické vlastnosti nanočastic. Spojení nanočastic s biomolekulami je proto lákavou oblastí výzkumu nanobiotechnologie.

Velký význam biosenzorů pro analytickou chemii vyplývá především z velké selektivity interakce immobilizovaných biomolekul se substrátem. Při vývoji nových biosenzorů se proto využívá spojení nanočastic s biomolekulami. Tyto systémy mají často jiné elektronické nebo optické vlastnosti než původní složky. Enzymy, antigeny, protiľátky a biomolekulární receptory mají průměr od 2 do 20 nm. Jsou tedy rozměrově stejné jako nanočastic, a proto jsou tyto dvě třídy látek strukturně kompatibilní, což umožňuje použití biomolekul v dalších oblastech biochemie a analytické chemie.

S možností kontroly jedinečných optických a elektronických vlastností spolu s možností přípravy definovaných monodisperzních nanočastic kovů a polovodičů se otvírá velký potenciál pro budoucí biosenzory.

Výměna elektrostatickým vázaných látek za merkaptoderivát

Tento typ modifikace se nejvíce uplatňuje u nanočastic připravených citrátém (viz obrázek 1). Vzniklé nanočasticie jsou totiž stabilizovány citrátém a jeho oxidačními produkty díky elektrostatickým silám. Použité merkaptoderiváty mohou být jen mezistupeň ke konečným nanočasticím. V tomto případě následuje další modifikace, viz níže. Druhou možností je připravit z látky, kterou chceme immobilizovat na povrchu, merkaptoderivát. Tak lze jednokrokovou (nepočítaje v to chemické reakce potřebné na přípravu merkaptoderivátu) reakcí připravit výsledné modifikované nanočasticice.

Úloha č. 2: Melamin

Autor: Jana Zikmundová

Jistě jste na podzim zařaznámenali ořeřu s čínským mlékem obsahujícím melamin. Nemá to ale první případ, kdy se přidávala tato látka do výrobků – v roce 2007 to bylo například do krmiv pro zvířata. Melamin při dlouhodobém požívání způsobuje ledvinové kameny, což může být až smrtelné. Proč se ale do potravin a krmiv přidává? Odpoveď musíme hledat v používaných analytických metodách.

Nejprve musíme zjistit něco o látce samotné. . .

1. Nakreslete vzorec melamINU.
2. K čemu se normálně používá (tj. nepotravnářské účely)?

... a pak se dostaneme ke slibované analytice. Obsah bílkovin se podle klasických norem stanovuje Kjeldahlsovou metodou, kdy se vzorek rozloží koncentrovanou kyselinou sírovou za přítomnosti katalyzátoru a dále se dusík určuje v jedné ze svých anorganických sloučenin. Ta se z roztoku uvolní alkalicí a oddestluje se s vodní parou do známého množství kyseliny sírové. Nezreagovaná kyselina se stanovuje alkalimetrickou titrací. Ze zjištěného hmotnostního obsahu anorganické sloučeniny dusíku se po vynásobení korekčním faktorem pro jednotlivé komodity určí obsah bílkovin.

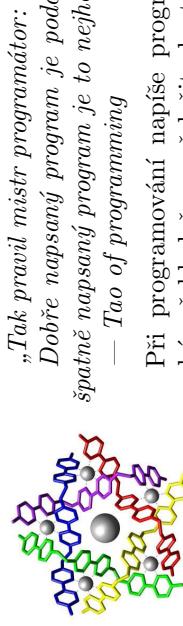
3. Napište reakce, které probíhají při stanovení bílkovin podle Kjeldahla.
- Rozhodněl se uvolní dusík nejen z bílkovin, ale i z jiných láttek – a právě to je důvod, proč se na dusík bohatý melamin do nekvalitních nebo ředěných potravin přidával.
4. Rozhodněl se bude do výsledku stanovení dusíku Kjeldahlsovou metodou započítávat dusík obsažený v: albuminu, DNA, močovině, chloridu amonném, dusičnanu draselném, dusitanu sodnému.

5. Vypočtěte, kolik procent „mléčné bílkoviny“ bylo představováno melaminem, když byl v mléce Kjeldahlsovou metodou zjištěn normální obsah bílkoviny 3,3 g/100 g, ale kapalinovou chromatografií byl ve vzorku nalezen melamin o koncentraci 120 mg/kg? Korekční faktor pro mléko je 6,38.

6. Jak by se musela modifikovat úprava vzorku (u výše popsáного postupu se vzorek nijak nepravoval), aby se Kjeldahlsovou metodou dal určit pouze bílkovinný/nebílkovinný dusík?

Úloha č. 3: Programovatelná hmota

Autor: Karel Berka

„Tak pravil mistr programátor:

Dobře napsaný program je podoben nebi. Naproti tomu špatně napsaný program je to nejhorší peklo na zemi.“

— Tao of programming

Při programování napíše programátor kód, který pak překladačem přeloží do takové podoby, aby mu počítač porozuměl – do jedniček a nul. Procesor přijaté jedničky a nuly vyhodnotí a udělá (občas) to, co programátor zamýšlel.

Podobně postupuje buňka, když čte informaci uloženou v DNA a pomocí mRNA vytváří protein, který pak provádí (naštěstí většinou) to, co by měl. Ale programovat se dá i pomocí kovů. Nevěříte? Uvěříte. Použijeme jen trošku konceptu supramolekulární chemie...

1. Kdo za objev supramolekulární chemie dostal Nobelovu cenu? A v kterém roce?

Pro začátek budeme potřebovat součástky, z kterých nás kód sestavíme. Budou dvě: ionty kovů a jejich ligandy.

2. Jakou koordinační geometrii mají nejčastěji komplexy následujících částic – Cd^{II}, Co^{III}, Cu^I, Cu^{II}, Fe⁰, Fe^{II}, Ni⁰, Ni^{II}, Pt^{IV}?

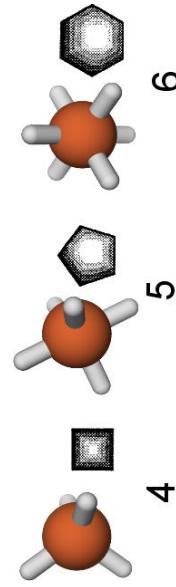
3. Vysvětlete, proč jsou stabilní jednoduché karbonylové komplexy [Fe(CO)₅] a [Ni(CO)₄], ale nejednodušší stabilní karbonyl kobaltu je [Co₂(CO)₈].

Vaznost jednotlivých iontů si můžeme schematicky znázornit *n*-fúhelníkem, takže čtyřvazný tetraedrický centrální atom znázorníme jako čtverec, pětvazný atom jako pětiúhelník a šestivazný oktaedrický atom jako šestistěhlínek (obrázek 1).

9 bodů**3.**

	1	2	3
K	Friedel-Craftsova alkylace	oxidace	esterifikace (Fischerova)
S	substituce hydroxylu za halogen	alkylace kovu	nukleofilní adice
I	alkylace acetylidu	adice vody na trojmu vazbu	Baeyerova-Villigerova oxidace redukce karbonylu
C	Diels-Alderova reakce	hydrogenace	
H	hydroxylace dvojné vazby	pinakolinový přesmyk	Wittigova reakce
T	aldolová kondenzace	Liebenova haloformová reakce	redukce karboxylu

4. U konečných produktů klesá nenasycenost sloučeniny. Tu charakterizuje stupěň nenasycenosti, jenž je roven polovině rozdílu mezi počtem vodíků a halogenů, byla-li by sloučenina nasyčená (tj. neobsahovala by dvojné vazby ani cykly), a skutečným počtem vodíků a halogenů v molekule. Například pro **K₃** je stupeň nenasycenosti 5, pro **S₃** je jeho hodnota 4 –
- Otzážka 1 – 1,2 bodu, otázka 2 – 7,2 bodu, otázka 3 – 3,6 bodu a otázka 4 – 1 bod. Celkem 13 bodů.*

Obrázek 1: 3D a schematická reprezentace *n*-vazných iontů přechodných kovů

Úloha č. 5: KSICHTÍ syntéza

Autor: Pavla Spáčilová

1.

K	2-chloropropan	C	hexa-2,4-dien
S	pentanol	H	2,3-dimethylbut-2-en
I	ethyn	T	propanon

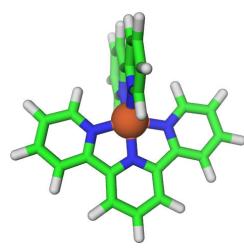
2.

	1	2	3
K			
S			
I			
C			
H			
T			

13 bodů

Pyridin může obsadit jedno vazební místo centrálního atomu. Spojením pyridinu do řetězce můžeme získat základní „písmena“ našeho kódů: dva pyridiny vytvoří bidentátní bipyridin (B); tři pak terpyridin (T), který se váže do tří vazebních míst. Takže například na pětivazný centralní atom můžeme navázat jeden bipyridin a jeden terpyridin (obrázek 2a, 2b). Tato „písmena“ pak spolu můžeme spojovat pomocí vhodně dlouhých spojek do „slov“ (obrázek 2c, 2d).

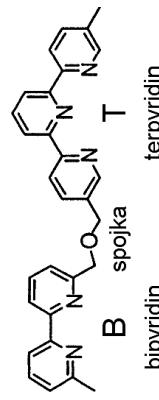
a)

b)

c)

Obrazek 2: a) 3D reprezentace pětivazného centrálního atomu v komplexu s bipyridinem a terpyridinem; b) totéž ve schematické reprezentaci; c) struktura slova BT složeného z písmen B a T spojených spojkou; d) schematická reprezentace slova BT.

Spojky také zajistí, že se nemohou vedení písmena vázat na stejný centrální atom. Počet obsazovaných míst můžeme znázornit také schematicky pomocí číslicek při kladených na jednotlivé plochy *n*-ihelníku zobrazujících centrální atomy. Nejlepší struktura je pak vždy ta nejménší možná, ve které ligandy obsadí všechna vazebna místa centrálních atomů. Vlákna se díky spojkám překříží. To si můžeme znázornit například na komplexu BT s pětivaznými atomy (obrázek 3).

4. Odhadněte, jaký tvar bude BT s pětivaznými ionty zaujímat. Které biologické molekuly se tvar blíží?

Obrázek 3: Komplex „slova“ BT s pětivaznými centrálními atomy

Tento tvar ale není jediný vhodně zvolená slova a centrální atomy umožňují tvorbu různých nanosoučástek a nanomíšek. Pár si jich můžete vyrobit i vý následující otázce.

5. Co získáme smícháním: (číslice v uvozovkách udávají vaznost centrálního atому)

- (a) 2 BT + „4“ + „6“ →
- (b) 6 BT + 5 „6“ →
- (c) BTB + TBT + 3 „5“ →
- (d) 2 BBT + 2 „4“ + „6“ →
- (e) 2 TBT + „4“ + 2 „6“ →
- (f) 4 BBTTBB + 8 „4“ + 4 „6“ →
- (g) 4 BBTTBB + 4 „4“ + 8 „5“ →

11. „Samochladici“ označuje děj, zatímco „samochladicí“ se vztahuje k předmětu. Správně je tedy „samochladicí sud“.

Otázka 1 – 1 bod, otázka 2 – 0,5 bodu, otázka 3 – 0,5 bodu, otázka 4 – 1 bod, otázka 5 – 0,5 bodu, otázka 6 – 2 body, otázka 7 – 1 bod, otázka 8 – 0,4 bodu, otázka 9 – 1 bod, otázka 10 – 1 bod a otázka 11 – 0,1 bodu. Celkem 9 bodů.

6. Nejprve si spočítáme, kolik tepla musíme pivu odebrat:

$$Q = n \cdot C_{p,m} \cdot \Delta T = \frac{\rho V}{M} \cdot C_{p,m} \cdot \Delta T \quad (1)$$

$$Q = \frac{1,00 \cdot 20 \cdot 10^3}{18,015} \cdot 75,29 \cdot (7 - 35) \quad (2)$$

$$Q = -2,34 \text{ MJ} \quad (3)$$

K odběru takového množství tepla potřebujeme odparit:

$$Q = n \cdot \Delta_{l \rightarrow g} H \Rightarrow n = \frac{Q}{\Delta_{l \rightarrow g} H} = \frac{-(-2,34 \cdot 10^6)}{43,56 \cdot 10^3} = 53,72 \text{ mol} \quad (4)$$

$$m = n \cdot M = 53,72 \cdot 18,015 = 969,6 \text{ g} \approx 1 \text{ kg vody} \quad (5)$$

7. Takřka veškerá odpařená voda se naváže na zeolit. Entalpie adsorpce na zeolit je totiž výrazně větší, než entalpie odparu vody. Adsorpce vody opět uvolí teplo. Vzniklé teplo pak ohřeje naadsorbovanou vodu, zeolit a samozřejmě i ocelový plášť, který se ochlazuje okolním vzduchem.

$$Q = \Delta_{\text{adsorpce}} H \cdot n_{\text{voda}} = -(-85,1 \cdot 10^3 \cdot 53,72) = 4,57 \text{ MJ} \quad (6)$$

$$Q = (C_{p,m} \cdot n_{\text{voda}} + c_p \cdot m_{\text{zeolit}} + c_p \cdot m_{\text{oceľ}}) \cdot \Delta T + \Delta Q_{\text{ztráty}} \cdot t \quad (7)$$

$$T = \frac{Q - \Delta Q_{\text{ztráty}} \cdot t}{C_{p,m} \cdot n_{\text{voda}} + c_p \cdot m_{\text{zeolit}} + c_p \cdot m_{\text{oceľ}}} + T_0 \quad (8)$$

$$T = \frac{4,57 \cdot 10^6 - 1100 \cdot 3600}{75,29 \cdot 53,72 + 2,21 \cdot 10^4 + 0,47 \cdot 10^4} + 35 \quad (9)$$

$$T = 19,8 + 35 = 54,8^\circ\text{C} \quad (10)$$

8. Protože objem kondenzovaných fází se při konstantní teplotě mění minimálně.

9. Oblíbená vojenská metoda spočívá v bandasce, která je obalena plstí. Bandaska se ponoří na chvíli do vody a plst ji nasákne. Za chvíze se pak voda z plsti odpařuje a bandaska se chladí. Starší 18 let si ho mohou v civilizaci vychlazené i koupit.

10. Protože pěna je disperzní soustava, která rozptýluje světlo všech vlnových délek. Díky tomu světlo odraží nazpět a jeví se pak bílá. Naproti tomu v kapalném pivu se světlo absorbuje a to se pak jeví černé.

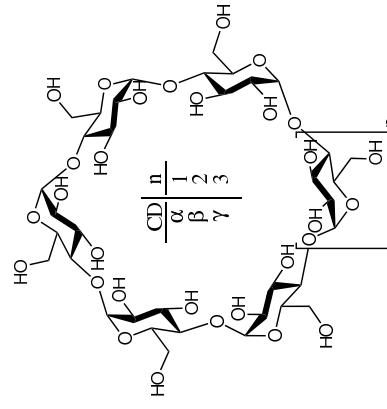
Úloha č. 4: Cyklický oligosacharid

Autor: Michal Řezanka

Jsem oligosacharid a přesto nejsem sladký. Kdo jsem?
Cyklodextrin!

Tato úloha vznikla k 118. výročí objevení cyklodextrinů. Ač jejich objevitel zařístě nepředpokládal dalekosáhlý dopad svého objevu, s cyklodextrinu se dnes potkáváme takřka na každém kroku (i když o tom možná nevím).

Cyklodextriny (zkráceně CD), jež mají tvar dutého konolého kužele, jsou cyklické oligosacharidy složené z α -D-glukopyranosových jednotek v konformatci ${}^4C_1$ vzájemně spojených $\alpha(1 \rightarrow 4)$ glykosidickými vazbami. Do cyklu je nejčastěji spojeno 6, 7 nebo 8 glukopyranosových jednotek a jsou označovány jako α -, β - nebo γ -CD (obrázek 1).

Obrázek 1: Struktura cyklodextrinu

1. Kdo byl první objevitel cyklodextrinů?

2. V předcházejícím odstavci bylo zmíněno, že se s cyklodextrinu můžeme potkat téměř všude. Mají cyklodextriny také své „éčko“?

3. Jakých vlastností cyklodextrinů se využívá v průmyslu? Proč se cyklodextrin používá jako aditivum?

4. Cyklodextriny našly své uplatnění i v různých odvětvích chemie. V jakých? K čemu se tam využívají?

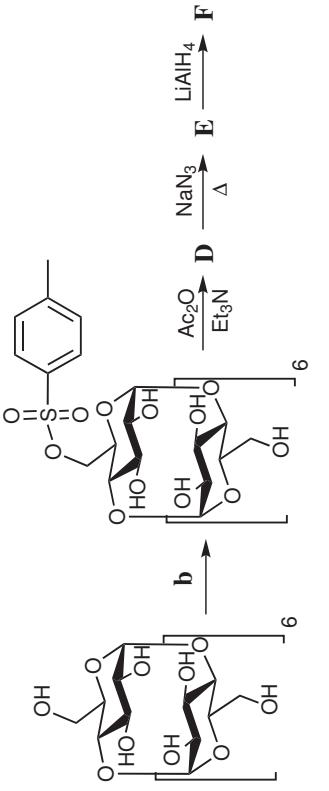
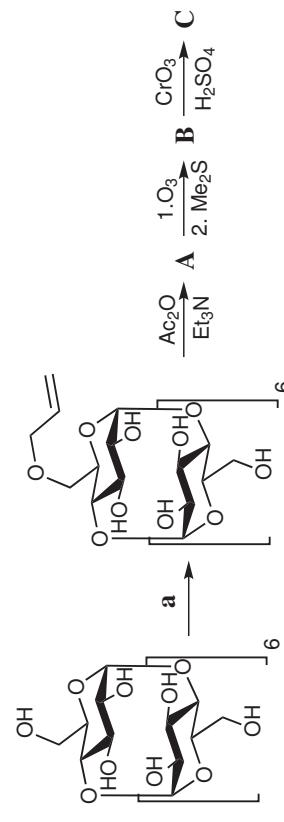
5. Cyklodextriny se překvapivě používají i v textilním průmyslu – například při výrobě triček. Napíšte jaké výhody mají trička, při jejichž výrobě byly cyklodextriny použity. Popište mechanismus působení cyklodextrinů v těchto tričkách.

Pro některé průmyslové i chemické aplikace je třeba cyklodextriny substituovat. Téměř výhradně místem substituce jsou hydroxylové skupiny v polohách 2, 3 a 6.

6. (a) Kolik takových monosubstituovaných derivátů můžeme odvodit od α -, β - a γ -CD?

(b) A kolik disubstituovaných derivátů?

Podívejme se na přípravu jednoho cyklodextrinového derivátu.

7. Napíšte činiadla **a**, **b** a produkty **A–G**.

Nápoveda: Vždy byl použit nadbytek acetanhydridu. Ac = acetyl, DCC = dicyklohexylkarbodiimid, Et = ethyl, HOBT = 1-hydroxybenzotriazol, Me = methyl.

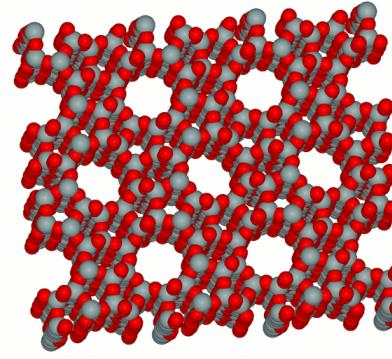
9 bodů

Úloha č. 4: Sud

Autoři: Karel Berka a Pavla Spáčilová

1. Voda v mezipláštích se začne odpařovat do prostoru se zeolitem, na který se pak adsorbuje. Při odpařování voda odebírá teplo pláště pod sebou, který zase chladí pivo.
2. Trochu ano, ale podtlak především ulehčuje odpařování vody a menší hustota vodních par pak navíc alespoň částečně zamezí zpětnému přenosu tepla z teplého zeolitu na chlazený plášt kryjící pivo.

3. Voda se na zeolitu adsorbuje, což uvolňuje teplo. Zeolit pak zahřívá plášt sudu.
4. Zeolity jsou hlinitokřemičitany, které vystihuje souhrnný vzorec TO_4 ($\text{T} = \text{Si, Al}$) a které mají nanoporézní strukturu. Využívají se v chemické katalityze, v separaci látek dle velikosti, v tepelných strojích (ledničky, solární panely), při vysušování organických rozpouštědel a při mnoha jiných dějích.

Obrázek 1: Atomová struktura zeolitu ZSM-5

5. Protože jsou porézní. Většina povrchu je vnitřní povrch pórů.

budeme tedy srážet nějakým rozpustným uhličitanem (sodný, draselný).
Vznikne nerzpustný uhličitan dysprosity:

Vzniklý uhličitan poté rozložíme kyselinou chloristou (známější reakcí stejněho principu je rozklad vápence kyselinou chlorovodíkovou):

Obě reakce jsou vcelku nenáročné na provedení, probíhají v podstatě kvantitativně, dostatečně rychle (v případě rozkladu uhličitanu mnohdy až příliš rychle – je třeba pracovat opatrně a kyselinu přidávat po částech) a vzniklý produkt není třeba přečištěvat, protože vznikající CO_2 je plynný, takže opustí reakční aparaturu sám a dobrovolně.

Kladně hodnoceny byly samozřejmě i jiné smysluplné metody.

Otázka 1 – 0,5 bodu, otázka 2 – 0,75 bodu, otázka 3 – 1,25 bodu, otázka 4 – 0,5 bodu, otázka 5 – 1 bod, otázka 6 – 1,5 bodu, otázka 7 – 1 bod a otázka 8 – 0,5 bodu. Celkem 7 bodů.

Úloha č. 5: Ovoce, zelenina, atomy

Autor: Luděk Miška

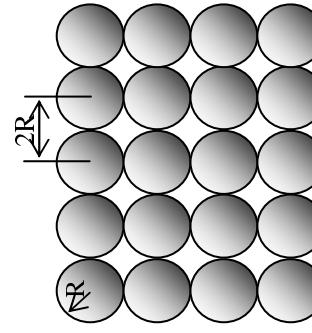
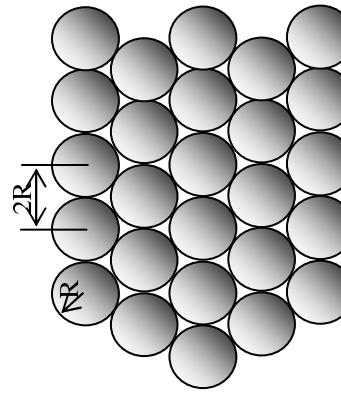
Za devatero horami, devatero řekami žil byl jeden zelinář. Jednoho krásného dne se v městě konal veliký trh, zelinář otrhal svou úrodu a zanářkal si: „Proč jen musím bydlet tak daleko? A jak tam všechnu zeleninu na svém malém vozíku odvezu?“

Pomožme tedy zelináři s nakládáním zeleniny do vozíku.

1. Kdo první se zabýval uspořádáváním koulí v prostoru? O tomto problému vyslovil jistou domněnkou. Jak zní? Byla tato domněnka dokázána? Kdy?
2. Výslovně vyslovíte vlastnosti koulí?

Ted' se ale vrhněme na nakládání měkké zeleniny, rajčat. Při jejich transportu je třeba zabránit jejich rozmačkání, nakládají se tedy do přepravek v jedné vrstvě.

2. Jsou dvě možnosti jak uspořádat rajčata ve vrstvě, A a B (viz obrázek níže). Vypočítejte hustotu uspořádání rajčat (ϕ) pro případy A a B podle vztahu $\phi = S_{\text{rajčata}} / (S_{\text{nejobsazený}} + S_{\text{rajčata}})$. Počítejte s neohraničenou plochou, stejně tak jako v dalších příkladech počítejte s neohraničeným prostorem.

Vrstva typu A

Vrstva typu B

Tvrď zelenina, která není tak návyhlá na rozmačkání (jako třeba keduň), se může přepravovat v krabicích. Stejně jako u rajčat, je i zde několik možností, jak je do krabice poskládat:

- První vrstva je typu A, druhá vrstva je přesnou kopíí první vrstvy, kedlubna ve druhé vrstvě leží přímo nad jinou kedlubnou ve vrstvě první (primitivní kubické uspořádání).
- První vrstva je typu A, kedlubny v druhé vrstvě leží nad dutinami první vrstvy (tělesně centrováné kubické uspořádání).
- První vrstva je typu B, druhá vrstva je přesnou kopíí první vrstvy, kedlubny druhé vrstvy leží přímo nad kedlubnami vrstvy první (hexagonální uspořádání).
- První vrstva je typu B, kedlubny druhé vrstvy leží přímo nad dutinami první vrstvy (nejtěsnější hexagonální uspořádání).

3. (a) Vypočíte relativní hustotu ($V_{\text{obsazený}}/V_{\text{celkový}}$) pro jednotlivé uspořádání kedluben v krabici. Který typ uspořádání je nejvhodnější pro nakládání do vozíku?
- (b) Pro uspořádání třetí vrstvy v posledním případu jsou možná dva způsoby:
- i. umístění kedluben přesně nad kedlubny první vrstvy
  - ii. umístění kedluben přesně nad dutiny první vrstvy

Vypočíte relativní hustotu pro alternativu ii), která je též označována jako plošně centrováné kubické uspořádání. Mění se nějak hustota se změnou umístění třetí vrstvy?

Nás zelinář dostal při skládání melounů velice důmyslný nápad. Má přece jestě jablka, která se tak akorát vejdlou do dutin mezi melouny, tak proč vozit o jednu bedýnku více?

4. Spočíte hodnotu poměru $R_{\text{jabloko}}/R_{\text{meloun}}$ pro jablko přesně pasující do:

- (a) kubických dutin v primitivním kubickém uspořádání
- (b) oktaedrických dutin v plošně centrováném kubickém uspořádání
- (c) tetraedrických dutin v plošně centrováném kubickém uspořádání

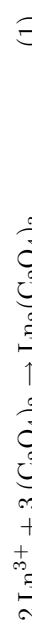
5. Jaký maximální počet jablek na jeden meloun může zelinář umístit, pokud použije následující uspořádání: primitivní kubické, primitivní hexagonální?

Když už byl zelinář v nejlepším, vymyslel si ještě složitější způsob skládání ovoce a zeleniny do vozíku. Melouny v nejtěsnějším kubickém uspořádání mají přece dva druhy dutin. Oktaedrické a tetraedrické. Tak do oktaedrických umístil jablka a do tetraedrických meruňky.

Úloha č. 3: Obyčejná chemie neobyčejných prvků

7 bodů
Autor: Václav Kubáť

1. • terbium, erbium a ytterbium – všechny podle vesnice Ytterby (a také yttrium, které není lanthanoid)
  - holmium – podle Stockholmu (lat. Holmia)
  - lutecium – podle Paříže (lat. Lutetia – mohli jistě slyšet v kreslené verzi Asterixe a Obelixe)
2. $[\text{LnCl}_6]^{3-}$ je obyčejný oktaedr. Druhý případ, $[\text{Ln}(\text{H}_2\text{O})_9]^{3+}$, je poněkud obtížnější, jedná se o tříkrát doplněné trigonální prisma (trig. prisma s dalším vrcholem nad každou ze tří stěn), nebo z anglicky odvozený název tricapped trigonální prisma (doslova „tříkrát očepičkované“).

- (b) O rozpustnosti štavelanu ceričitého se moc bavit nemůžeme, neboť neexistuje samotný štavelan ceričity. Cer v oxidačním stavu +IV je oxidační činidlo, štavelan je látká oxidovatevná (toto můžeme dokumentovat třeba standardizací roztoku KMnO_4 pro manganometrické titrace, jako standard se používá právě kyselina štavelová, která je při standardizaci manganistanem oxidována), takže v okamžiku smíšení rozioku ceričité soli s kyselinou štavelovou dojde mezi těmito dvěma látkami k redoxní reakci a nikoliv ke srážení štavelanu ceričitého. Jedná se o obecně platný princip, za stejněho důvodu neexistuje třeba sulfid chromový.
4. Protože promethium je radioaktivní. Tento prvek byl jako jediný lanthanoid připraven uměle a nemá žádny stabilní izotop. V případě potřeby je tedy nutné získat jej jadernými přeměnami a samořejmě pracovat s ním dle příslušných pravidel pro práci se zdroji ionizujícího záření, což jej vzhledem k ostatním lanthanoidům značně handicapuje.
5. Dysprosium se v 15% HCl rozpouštět samozřejmě bude, spolu s ostatními lanthanoidy patří mezi nenušlechtilé kovy, v Beketovově řadě napětí kovů leží tedy vlevo od vodíku a tudíž není důvod, proč by jej nemělo z HCl vydrekovat.
6. Poměrně elegantní možností, která zároveň zaručuje vysoký výtěžek reakce a dobrou čistotu získaného chloristamu, je převedení dusičnanu na nerozpuštěný uhlíčitan a jeho následné rozpouštění v kyselině chloristé. $\text{Dy}(\text{NO}_3)_3$

Úloha č. 2: Samá voda

Autor: Jana Zikmundová

1. V práci se voda ohřívá a nestabilní, ale rozpustné hydrogenuhličitaný se na topně spirále rozkládají na nerozpustné uhličitaný.

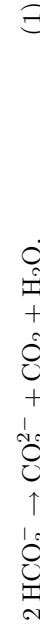
2. Změkčovače vážou vápenaté a hořčnaté ionty většinou do rozpustných sloučenin. Mohou vznikat i nerozpustné sloučeniny, ale neusazují se uvnitř prásky. Používají se například soda (uhličitan sodný), zeolity, citrátový apod.

3. Celková tvrdost je obsah vápenatých a hořčnatých iontů ve vodě. Stanovuje se chelatometricky. Přechodná tvrdost je obsah hydrogenuhličitanu vápenatého a hořčnatého a lze ji odstranit zahrátkou (viz odpověď 1). Trvalá tvrdost je obsah vápníku a hořčíku v jiných rozpustných solích.

4. BSK je biologická spotřeba kyslíku a zjišťuje se podle ní obsah aerobních bakterií ve vodě. CHSK známená chemická spotřeba kyslíku a určuje obsah oxidovatelných organických látek. Pro odpadní vody se používá titrace dichromanem draselým, pro pitné vody manganištanem draselým.

5. Celková tvrdost vody je součet obsahu Ca a Mg, tedy $3,4 \text{ mmol/l}$. Přechodná tvrdost je obsah Ca a Mg v hydrogenuhličitanech, koncentrace HCO_3^- ($\text{KNK}_{4,5}$) je $2,4 \text{ mmol/l}$ a tudíž koncentrace kationů je poloviční – $1,2 \text{ mmol/l}$. Trvalá tvrdost je dána rozdílem celkové a přechodné tvrdosti, tj. $3,4 - 1,2 = 2,2 \text{ mmol/l}$.

Hydrogenuhličitaný se rozkládají podle rovnice

množství vyloučeného uhličitanu je tedy poloviční než původní hydrogenuhličitanu. Hmotnost CaCO_3 vyloučeného z 1 litru vody je

$$m = \frac{1}{2} n_{\text{HCO}_3^-} \cdot M_{\text{CaCO}_3} = 1,2 \cdot 10^{-3} \cdot 100 = 0,12 \text{ g}. \quad (2)$$

6. Objem vodního kamene pokryvajícího toponou spirálu o ploše 20 cm^2 vrstvu 3 mm je $V = 0,3 \cdot 20 = 6 \text{ cm}^3$. Hmotnost vrstvy je pak $m = \rho \cdot V = 2,5 \cdot 6 = 15 \text{ g}$. Tento CaCO_3 se vystrází z $15 / 0,12 = 125 \text{ l}$ vody.

Otzáka 1 – 0,5 bodu, otázka 2 – 0,6 bodu, otázka 3 – 1,2 bodu, otázka 4 – 1,2 bodu, otázka 5 – 2,6 bodu a otázka 6 – 0,9 bodu. Celkem 7 bodů.

7 bodů

6. V jakém poměru jsou v krabici meruňky, jablka a melouny? Jaké je tedy relativní zaphnění prostoru (Vovoce a zelenina/V celkový)?

7. (a) Jaké ovoce máte nejraději?
- (b) Jakou zeleninu máte nejraději?

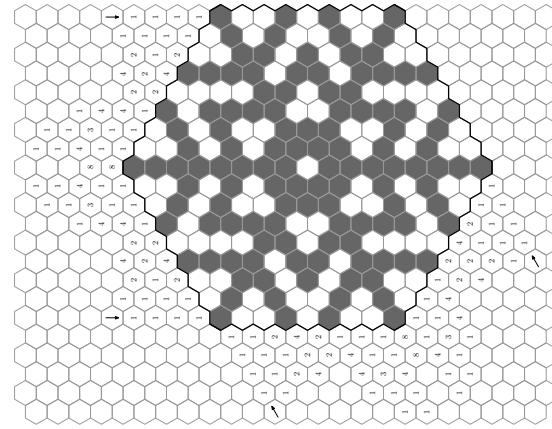
Nakonec se podařilo zelenáři všechno ovoce a zeleninu na vozík naložit, šťastně dojel do města a všechno prodal...

Za devatero digestorem, devatero skladu chemikalií, devatero laboratorními stoly žil jeden chemik. Jednoho dne ho napadlo, že bude skládat atomy. Ale to už je jiná pohádka...

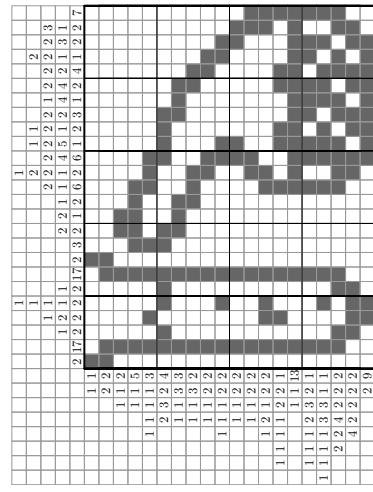
Řešení úloh 2. série 7. ročníku KSiCHTu

Úloha č. 1: Kódované obrázky
Autor: Kateřina Holá

1. Správně vybarvené obrázky následují:

7 bodů

2. Na prvním obrázku je zobrazena sněhová vložka. Voda za normálních podmínek krystalizuje v šesterčné soustavě, což má za následek i tvar vloček. Nad tímto tvarem ze poprvé pozastavil Johannes Kepler roku 1611.
3. Na druhém obrázku je zobrazena prostorově centrováná mřížka, centrální atom obkladuje osm atomů. V prostorově centrované mřížce krystalizují například lithium, sodík, draslík, vanad, chrom, železo, rubidium, niob, molybden, cesium, baryum, europium či tantal.

4. Do jedné buňky se vejdu dva celé atomy (pro představu – jeden atom se nachází uprostřed buněky a dále se v buňce vyskytuje osm osminových výsečí).

Při nejtěsnějším uspořádání v tomto typu mřížky se tuhé koule dotýkají na tělesové úhlopříce buněky. Délka hrany krychle je pak:

$$\sqrt{3}a = 4r \Rightarrow a = \frac{4}{\sqrt{3}}r \quad (1)$$

Hustota uspořádání p je dána poměrem objemu atomů a objemu buňky:

$$p = \frac{V_n}{V} = \frac{\frac{8}{3}\pi r^3}{\left(\frac{4}{\sqrt{3}}r\right)^3} = 0,68 \quad (2)$$

Otázka 1 – 4,5 bodu, otázka 2 – 0,5 bodu, otázka 3 – 1 bod a otázka 4 – 1 bod. Celkem 7 bodů.

